

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-04-2025

«El bon Jesús vol de nosaltres, Mareta estimada, jo no sé què, però em sembla entendre una vida d'unió amb el seu cor santíssim i allà establir el nostre estatge. Que n'és de bo Jesús, Pilar! Donem-nos de veritat a aquest amor, que tot ho abraça en l'amor misericordiós, que tant agrada al nostre estimat Jesús. [...].

Jesús als nostres llavis, Jesús al nostre pensament, Jesús al nostre cor. Com Gemma, sí, Jesús en tot. Quanta suavitat amaga aquesta paraula Jesús! Veritablement, el nostre cor enamorat d'aquest gran Amor del nostre Jesús estimat. Què podrà, per tant estimar? Qui podrà desorientar la nostra cursa? Jesús és pau! Jesús és Amor! I el mateix Jesús va dir un dia a la nostra Gemma: Gemma, ànima predilecta del meu Cor!, d'ara endavant faràs de la meua Creu el teu millor tresor. Abraçat a ella! Pateix, treballa, i somriu.

Jo sé com el bon Jesús ha unit el meu pobre cor amb el seu. Quina bondat!, Com ho he d'agrar al nostre Estimat, tan estimat Jesús, que tant espera de nosaltres, i vol i beneeix la nostra amistat. Ànim en tot, i sempre; i enmig de les nostres feines cridem amb aquest crit que només Jesús sent: Jesús, sóc tota teva i tot el que és meu et pertany. Jesús, t'estimo! Jesús! Jesús! Jesús!

Parlem, Mareta, amb llibertat i santa franquesa; ensenya'm a ser cada dia més bona, tinc tantes ganes de veure-la! Veritat que veu cada dia més clar per què ha fet Jesús que ens coneguéssim? Perdoni'm tot el que li dic; aquesta carta està escrita al peu de l'Amor de Jesús. Allí on tot és claredat i santa pau.

Com segueix la M.ª Dolores? L'he encomanada molt al nostre Estimat Jesús.

Saludeu el vostre bon marit i fills, de tots me'n recordo al peu del Sagrari; i vostè, rebi tot el sant afecte i bon record que en Crist i per Crist li té aquesta ànima, la més petita de totes,

Magda».

Aquesta preciosa carta, enviada a Pilar Soler Terradas el 31 d'agost de 1929, està signada "Magda", per subratllar, sobretot, l'amistat i la familiaritat!

La Pilar, molt propera a l'Obra, és l'esposa de Bartolomé Terradas i és mare de deu fills (quatre noies i sis nois).

Magdalena es dirigeix a la senyora Pilar dient-li "mareta". Té sentiments de veritable i profunda amistat cap a ella, ella és la seva companya de viatge. Comparteix amb ella l'amor de Jesús que sosté tothom, estima tothom amb un amor misericordiós. Jesús és l'únic amic que ens porta pel camí del bé. Si estimem Jesús, qui pot desorientar el nostre camí? Jesús és pau. Jesús és amor!

Magdalena és conscient que qui estima Jesús ha d'estimar i abraçar la creu (qui de nosaltres no porta cap creu?!). La creu esdevé el "millor tresor" si l'abracem! De fet, si abracem la creu, abracem el mateix Jesús que ens dóna la força per portar la nostra creu, amb amor, per amor, i fins i tot amb alegria! I llavors la Magda li diu a la seva amiga: pateix, treballa, somriu! Coratge en tot, i sempre, i enmig dels nostres compromisos dirigim-nos a Jesús.

En aquesta carta hi ha tota la tendresa de l'amistat veritable que ajuda, dóna suport i s'interessa no només per l'amic sinó també, pel seu marit i pels seus fills. Magdalena es dona a conèixer com una dona solidària que es preocupa per les persones i entra en el cor de les persones, per portar-les al Cor de Jesús.

Porta tothom a la seva pregària als peus del Tabernacle.

Magda se sent com la "més petita de totes" i demana ajuda a la seva amiga per ser millor cada dia!

Realment, quant que necessitem amistats de veritat, que ens ajudin a ser millors, per descobrir la bellesa del món, la bellesa humana i espiritual! Que ens guiïn cap a Jesús, l'Amic per excel·lència que ens estima incondicionalment, capaç d'alliberar-nos de l'espiral de negativitat i agressivitat que ens envolta. Jesús és amor, Jesús és pau!

Que Magdalena Aulina ens porti en el seu cor i intercedeixi per nosaltres i per tota la família humana.

«Tingueu els mateixos sentiments que tingué Jesucrist: Ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no res: prengué la condició d'esclau i es féu semblant als homes. Tingut per un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exaltat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè en el nom de Jesús tothom s'agenolli al cel, a la terra i sota la terra, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare». (Filipencs 2:5-11).

Que aquest text de l'apòstol Pau ens acompanyi durant aquesta Setmana Santa, mentre meditem sobre l'immens amor que Jesús ens té.

